

РЕШЕНИЕ

№ 1883

гр. София, 23.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 23.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **7169** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 211 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на И. М. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез процесуалния ѝ представител адв. Д. Р., срещу Заповед № 230з-534/02.07.2020 г. издадена от началника на 06 РУ-СДВР, с която на основание чл.194 ал.2 т.1, чл. 197, ал. 1, т. 3 и чл. 200, ал. 1, т. 11 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/ на жалбоподателката е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 /шест/ месеца. Служителката е предупредена, че при извършване на друго дисциплинарно нарушение в срока на наложеното наказание ще ѝ бъде наложено по-тежко дисциплинарно наказание.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Твърди се, че при издаването на заповедта са нарушени изискванията на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, а именно: фактическите основания за издаването ѝ били посочени еднопосочно и неясно, не са описани всички обстоятелства, при които е извършено твърдяното нарушение, както и че липсват доказателства, които го установяват. В заповедта не било посочено дали в цитираните срокове жалбоподателката е била в отпуск по болест или в законоустановен отпуск. Според жалбоподателката, заповедта е издадена в нарушение на императивните изисквания на разпоредбата на чл. 206

ал.1от ЗМВР, тъй като административният орган не я е изслушал. Представената ѝ покана за даване на писмени обяснения не съдържа изходящ номер и била подписана от член на комисията, извършващ дисциплинарната проверка. На следващо място, неправилно било посочено в заповедта правното основание на чл. 194, ал.2, т.1, вместо това на чл. 199, ал.1, т.3 от ЗМВР, като това противоречие представлявало съществено процесуално нарушение и нарушавало правото ѝ на защита. Сочи се, че не били преценени обстоятелствата по чл. 206, ал.2 от ЗМВР. Визира се и липса на доказателства за соченото нарушение. Не била отчетена натовареността на служителите в сектора, както и обстоятелството, че жалбоподателката претърпяла трудова злополука и от 05.03.2020 г. била в болничен, с цел лечение на последиците от трудовата ѝ злополука. Моли за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателката, редовно уведомена, се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Моли за отмяна на процесната заповед като счита за установено, че М. няма вина за извършеното нарушение за забавяне, при сериозно натоварване в сектора и лоша организация. Преписките били изготвени в срок и били докладвани на прекия ръководител, а някои от посочените преписи в процесната заповед били извън периода, за която тя е наказана. Претендира присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – Началник на 06 РУ - СДВР, редовно призован, не се явява и не се представлява. В представен писмен отговор от 05.10.2020 г. оспорва жалбата, като счита същата за неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен съд София-град, II отделение, 50 състав, след като съобрази доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка с изготвени докладни записки заведени, както следва: Рег.№ 230р-11120/25.03.20г., № 230р-11123/25.03.20г., № 230р-11106/25.03.20г., № 230р-11115/25.03.20г., № 230р-11116/25.03.20г., № 230р-11107/25.03.20г., № 230р-11109/25.03.20г., № 230р- 10736/20.03.20г. и № 230р-10742/20.03.20г. по описа на 06 РУ-СДВР, изготвени от главен инспектор С. С. - началник на сектор ПИП- 06 РУ-СДВР, в които са изнесени данни за констатирани нарушения при изпълнение на служебните задължения от страна на инспектор И. М. М. служител в сектор ПИП при 06 РУ- СДВР, е образувана дисциплинарна проверка със заповед № 230з-369/22.04.20г. по описа на 06 РУ- СДВР.

В резултат на извършената дисциплинарна проверка се установило, че държавният служител инспектор И. М. М. - разузнавач в С. при 06 РУ- СДВР по преписка вх. № 230000-18090/16.12.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, разпределена ѝ за работа на 16.12.2019 г. и получена срещу нарочен неин подпис в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР не е приключила работата по нея в писмено разпоредения и с резолюция от прекия ѝ началник 30 дневен срок, считано до 16.01.20 г. Служителката е следвало да извърши проверка по разпределената ѝ преписка и да докладва в разпоредения ѝ тридесет дневен срок на прекия си началник за установеното от проверката. В срок до 16.01.20 г. инсп. И. М. не е приключила работата по заведената преписка, като не е

уведомила прекия си началник за причината за неизпълнението на поставената ѝ задача в разпоредения ѝ срок. Бездействието на М. се потвърждава от докладна записка № 230р-11120/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ- СДВР, изготвена от главен инспектор С.. От цитираната докладна записка е видно, че на 04.03.2020 г. инспектор М. е изготвила справка за извършеното по преписката и предлага да бъде изпратена в СРП с мнение за отказ от образуване на ДП. М. е докладвала за извършеното повече от месец след изтичане на разпоредения ѝ тридесет дневен срок. По преписка с вх. № 513000-59295/19 г. и вх. № 513000-59297/19 г. по описа на СДВР, същите са били разпределени на инсп. И. М. на 21.11.2019 г. и получени срещу нарочен нейн подпис в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник е възложено на инсп. И. М. да извърши проверка и доклад за установеното по преписките в 30 дневен срок от получаването на материалите, т.е. до 21.12.19 г. Установено е, че инсп. И. М. не е приключила работата по заведените преписки в срок, като не е уведомила прекия си началник за причината за неизпълнението на поставената ѝ задача в разпоредения ѝ срок. Бездействието на инспектор М. по възложените ѝ преписки се потвърждава от докладна записка № 230р-11123/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, изготвена от главен инспектор С.. От цитираната докладна записка се установява, че на 05.03.2020 г. служителката е изготвила докладна записка за резултата от извършената проверка по възложените ѝ преписки, с която предлага преписка с вх. № 513000-59295/19 г. и вх. № 513000-59297/19 г. по описа на СДВР, да бъдат изпратени в СРП за присъединяване към материали от прокурорска преписка вх. № 230000-17778/19 г. пр. № 53582/2019 г. по описа на СРП. Посочената справка е изготвена повече от два месеца след изтичането на разпоредения ѝ тридесет дневен срок.

По преписка вх. №227000-12296/14.12.2019 г. по описа на 03 РУ-СДВР, същата е разпределена за работа на инсп. М. на 23.12.2019 г., и получена от нея срещу нарочен подпис в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР на 23.12.2019 г. Съгласно поставената ѝ писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 30 дневен срок, за което до 23.01.2020 г. е следвало да докладва на прекия си началник за установеното. И.. И. М. не е извършила проверка в 30 дневен срок и не е докладвала в писмено разпоредения ѝ с резолюция от прекия ѝ началник срок. И.. И. М. не е уведомила за това каква е причината за неизпълнение на възложената ѝ задача. Така установеното се потвърждава от докладна записка № 230р-11106/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, изготвена от главен инспектор С.. В докладната записка се изнася информация, че преписка вх. №227000-12296/14.12.2019 г. по описа на 03 РУ-СДВР е разпределена за работа на 23.12.2019 г., с резолюция и срок за изпълнение 30 дни като указаният срок не е спазен.

По преписка с вх. № 230000-17488/04.12.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, същата е разпределена с писмена резолюция на 04.12.2019 г. на инсп. М., като преписката е получена от нея на 04.12.2019 г. срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 30 дневен срок, считано до 04.01.2020 г., за което е следвало да докладва

на прекия ѝ началник за констатираното. И. И. М. не е извършила проверка в 30 дневен срок и не е извършен доклад в писмено разпоредения ѝ с резолюция от прекия ѝ началник срок. И. И. М. не е уведомила за това каква е причината за неизпълнение на възложената ѝ задача в разпоредения ѝ срок. Така установеното се потвърждава от докладна записка № 230р-11115/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, изготвена от главен инспектор С.. В докладната записка се изнася информация, че преписка вх. № 230000-17488/04.12.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР г. е разпределена за работа на 04.12.2019 г., с резолюция и срок за изпълнение 30 дни, като указаният срок не е спазен.

По преписка с вх. № 230000-15674/04.11.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, същата е била разпределена за работа на инсп. И. М. на 01.11.2019 г. Преписката е получена на 04.11.2019 г. срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 30 дневен срок считано до 01.12.2019 г., за което е следвало да докладва на прекия си началник за констатираното в хода на проверката. И. И. М. не е извършила проверка в писмено разпоредения ѝ с резолюция от прекия ѝ началник 30 дневен срок и не му е докладвала за установеното от нея. И. И. М. не е уведомила за това каква е причината за неизпълнение в писмено разпоредения ѝ срок. От докладна записка № 230р-11116/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР е видно, че на 04.11.2019г. преписка с вх. № 230000-15674/04.11.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР ѝ е била е разпределена за проверка и доклад, с резолюция и срок за изпълнение 30 дни, като указаният срок не е спазен.

По преписка с вх. № 230000-14313/08.10.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР, същата е била разпределена за работа на инсп. И. М. на 08.10.2019 г., като преписката е получена на 08.10.2019 г. срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 30 дневен срок считано до 08.11.2019 г., за което е следвало да докладва на прекия си началник за констатираното в хода на проверката. И. И. М. не е извършила проверка и доклад за установеното по разпределената ѝ преписка в срок и не е уведомила прекия си началник за това каква е причината за неизпълнение на поставената задача в писмено разпоредения ѝ срок. От докладна записка № 230р-11107/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР е видно, че на 08.10.2019 г. преписка с вх. № 230000-14313/08.10.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР ѝ е била е разпределена за проверка и доклад, с резолюция и срок за изпълнение 30 дни, като указаният срок не е спазен.

По преписка с вх. №230000-13516/20.09.19 г. по описа на 06 РУ-СДВР, същата е разпределена за работа на инсп. И. М. на 20.09.19 г., като преписката е получена на 20.09.2019 г. срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 30 дневен срок считано до 20.10.2019 г., за което е следвало да докладва на прекия си началник за констатираното в хода на проверката. И. И. М. не е извършила проверка и доклад за установеното в хода на разпределената ѝ преписка в писмено разпоредения ѝ срок. И..

И. М., също така не е уведомила прекия си началник за това, каква е причината за неизпълнение на поставената ѝ задача в писмено разпоредения ѝ срок. От докладна записка № 230р-11109/25.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР е видно, че на 20.09.2019 г. преписка с вх. № 230000-13516/20.09.2019 г. по описа на 06 РУ-СДВР ѝ е била е разпределена за проверка и доклад, с резолюция и срок за изпълнение 30 дни, като указаният срок не е спазен.

По преписка с вх. № 304р-35538/17.12.2019 г. по описа на РУ- Н., същата е разпределена за работа на 20.12.2019 г., като инсп. М. я е получила срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР на 20.12.2019 г. Съгласно поставената писмена резолюция от прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 15 дневен срок считано до 05.01.2020 г., за което е следвало да докладва на прекия си началник за констатираното в хода на проверката. И. И. М. не е приключила работа по разпределената ѝ преписка, като на 02.03.2020 г. е изготвила писмо за изпращане на преписката в РУ-Н. с изпълнени указания, което се потвърждава от докладна записка № 230р-10736/20.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР. М. е докладвала за извършеното повече от месец след изтичане на разпоредения ѝ тридесет дневен срок.

По преписка с вх. №230000-923/22.01.20 г. по описа на 06 РУ- СДВР, образувана във връзка с постановление № 675/21.01.2020 г. на следовател при СО- СГП по ДП37/20 г. по описа на СО- СГП, е разпределена за работа на инсп. И. М. на 23.01.20 г. и получена от нея срещу нарочен подпис от нейна страна в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР на 23.01.2020 г. Съгласно поставената писмена резолюция на прекия ѝ началник се установило, че проверката е следвало да приключи в 10 дневен срок считано до 03.02.2020 г., за което е следвало да докладва на прекия си началник за констатираното в хода на проверката. На 06.03.2020 г. инспектор М. е изготвила докладна записка за извършените ОИМ по постановлението с мнение да бъде изпратена в СО-СГП, видно от докладна записка № 230р-10742/20.03.2020 г. по описа на 06 РУ-СДВР, изготвена от главен инспектор С..В случая, е установено, че служителката не е приключила работа по разпределената ѝ преписка повече от месец след изтичане на разпоредения ѝ срок.

Констатираното се подкрепя от писмено сведение № 230р-20549/15.06.2020 г. от гл. инспектор С. С. - началник в С. при 06 РУ- СДВР, както и от страниците в тетрадка за отразяване движението на материалите, съдържащи явни или класифицирани материали в С. при 06 РУ- СДВР, където инсп. И. М. се е подписала при получаването на посочените вече материали.

Резултатът от проверката е обективиран в доклад с рег.№230р-20991/18.06.20 г. по описа на 06 РУ- СДВР.

С оглед осигуряване правото на защита на служителката е връчена покана за даване на обяснения с рег. № 230р-19407/04.06.2020 г., на основание която М. е представила сведение рег. № 230р- 19867/09.06.2020 г., в което е посочила, че не желае да дава обяснение за посочените десет материала в Заповед № 369/2020 г. Началникът на 06 РУ-СДВР е приел обясненията на М., дадени в сведение рег. № 230р- 19867/09.06.2020 г., като в резолюция от 09.06.2020 г. е посочил: „Запознат съм с писмените обяснения“.

В изпълнение на чл. 207, ал. 7 от ЗМВР за резултатите от дисциплинарното

разследване е изготвена обобщена справка, съдържаща се в доклад рег. № 230р-20991/18.06.2020 г., с която М. е запозната срещу подпис на същата дата. На 18.06.2020 г. ѝ е връчена и покана рег. № 230р- 20994/18.06.2020 г. за даване на допълнителни обяснения или възражения по обобщената справка в срок от 24 часа. Същата не се е възползвала от това си право.

Видно от приложената по проверката кадрова справка № 513р-34200/04.05.2020 г. по описа на СДВР става ясно, че И. М. М. е назначена в органите на МВР от 2003 г. на длъжност граничен полицаи в група „ГКПП“-Аерогара С. от ГКПП дейност към РГС-ГКПП-Аерогари при НСПП-МВР. През 2018 г. е преназначена на длъжност разузнавач VI степен в С. при 06 РУ-СДВР, която длъжност заема и към настоящия момент. По време на службата ѝ в МВР са ѝ налагани следните наказания:

- „порицание“ за срок от 6 месеца през 2005г.

- „писмено предупреждение“ за срок от 3 месеца за небрежност в служебната дейност през 2015г.

- „порицание“ за срок от 6 месеца за неизпълнение на служебните задължения от началника на С. при 04 РУ- СДВР през 2016г. ^

Инспектор М. не е награждавана до момента.

Дисциплинарно-наказващият орган /ДНО/, след запознаване с горните доказателства, наложил на жалбоподателката дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца за това, че с бездействието си, изразяващи се в неизпълнение в указания срок на възложените с резолюция задачи в периода от 21.10.2019 г. до 05.03.2020 г. виновно е нарушила разпоредбите на чл. 18, ал. 1, т. 5 и т. 6 от Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР утвърдени с МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г. Прието е, че с цитирания вътрешно-служебен акт инспектор М. се е запознала срещу подпис в нарочен протокол, като извършеното е посочено, че съставлява нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 „неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, на заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители;“, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 11, предл второ „ неизпълнение на служебни задължения или на заповеди;“ се налага дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца до 1 година.

По делото е представен Протокол рег. № 513р-22862/20.03 видно от който, М. се е запознала с длъжностната си характеристика на 26.02.2018 г.

Съгласно Протокол рег. № 230р-31165/27.08.2019 г. инсп. М. се е запознала с редица подзаконовни нормативни актове и административни актове, свързани с изпълнение на служебните ѝ задължения, вкл. и с Вътрешни правила за организацията на работа в МВР по заявителски

материали за престъпления от общ характер, изменени и допълнени с МЗ № 8121з-306/20.03.2015 г., Вътрешни правила за организацията на документооборота в МВР МЗ № 8121з-1013/08.08.2017 г.

По делото е представена справка за въведени болнични листи и вида обезщетение за временна неработоспособност за периода от 01.09.2019 г. до 27.04.2020 г, видно от която М. е била в отпуск поради болест от 05.02.2020 г. до 09.02.2020 г. и от 05.03.2020 г. до 10.04.2020 г. Също така за посочения период, същата е ползвала 10 дни платен годишен отпуск за времето от 02.09.2019 г. до 16.09.2019 г., 1 ден на 11.10.2019 г. и 3 дни за времето от 31.01.2020 г. до 04.02.2020 г., видно от справка рег. № 513р-36842/12.05.2020 г.

По делото е представен и болничен лист № E20206009250, видно от който М. е била в отпуск по болест за периода от 11.05.2020 г. до 30.05.2020 г.

По делото са събрани свидетелските показания на водения от жалбоподателката свидетел И. Г. П., разпитан в о.с.з на 23.02.2021 г. От същите се установява, че М. и П. са били колеги в 06 РПУ през 2018-2020 г. като с М. работели в една стая. Сочи, че натовареността в районното била голяма, падали се по 30-40 преписки месечно на човек, в сектора били 10 човека за периода 2019-2020 г. Не успявали при тази натовареност да изпълнят сроковете. Материалите се разпределяли по сектори от началника на сектора на всеки служител, като сроковете били различни по входящи номера и рег. номера един месец, а по тези от прокуратурата – съгласно поставения от прокурора срок. При отпуск по болест, в повечето случаи се изчаквал болният колега да се завърне и приключи преписката. Според свидетеля, вероятно М. е уведомявала прекия си началник С. С. за преписките, като уведомяването е устно, като не може да посочи конкретни преписки. Знаел, че тя била в болничен за периода 2019-2020 г., но кога точно не знае. Не знаел М. да е имала проблеми при изпълнение на задачите. Други наказани нямало през периода.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, от лице с правен интерес, в законово установения срок и против индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност - чл.211 от ЗМВР.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган – началник 06 РУ-СДВР, в рамките на предоставените му правомощия с чл. 204, т. 4 от ЗМВР.

Противно на твърденията на жалбоподателя съдът намира, че актът е мотивиран от фактическа и правна страна съобразно изискванията на чл.59, ал.2 АПК и чл.210, ал.1 ЗМВР с посочване на извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Неоснователно е твърдението на жалбоподателя за немотивираност на заповедта. Съдебната практика по въпроса относно излагането на мотиви в друг документ, извън оспорения, е постоянна и започва с Тълкувателно решение № 16 / 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС. Прието е в Тълкувателното решение на ВС, че практиката мотивите да съществуват в документ, съставен от друг орган преди издаването на обжалвания индивидуален административен акт се прилага и не противоречи на закона. Изискването, което се поставя към органа-издател на акта, е да извърши позоваване на този предхождащ акта документ. С последното той го приобщава към административната преписка, а изложените в него мотиви, приети от издателя, стават мотиви и на самия акт. В оспорената заповед е цитиран доклад рег. № 230р-20991/18.06.2020 г. и е направено изрично позоваване на същия при формиране на извод за осъществено от жалбоподателката нарушение на служебната дисциплина. Поради това мотивите на доклад рег. № 230р-20991/18.06.2020 г., както и на всички други документи, към които този доклад препраща, следва да се считат като мотиви и на обжалваната заповед.

Спазени са преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР, според който дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му.

Разпоредбата на чл.206, ал.1 ЗМВР вменява на дисциплинарна наказващия орган /ДНО/ императивно задължение преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. Това изискване е спазено, видно от представената покана за даване на писмени обяснения с рег. № 230р-19407/04.06.2020 г., на основание на която М. е представила сведение рег. № 230р-19867/09.06.2020 г., в което е посочила, че не желае да дава обяснение за посочените десет материала по образуваната проверка със Заповед № 369/2020 г. по описа на Об РУ-СДВР. Твърденията на жалбоподателката, че представената ѝ покана за даване на писмени обяснения не съдържа изходящ номер, не се споделят от настоящия съдебен състав, тъй като същата има номер, а именно:

230р-19407/04.06.2020 г. Обстоятелството, че същата е подписана от член на комисията не я опорочава, тъй като в чл. 206, ал. 1 от ЗМВР няма изискване поканата да бъде подписана от ДНО. Изискването е ДНО преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. В настоящия случай, началникът на Об РУ-СДВР е приел обясненията на М., дадени в сведение рег. № 230р-19867/09.06.2020 г., като в резолюция от 09.06.2020 г. е посочил: „Запознат съм с писмените обяснения“. Факт е, че М. е отказала да дава обяснения, следователно е налице хипотезата съдържаща се в чл. 206, ал. 1 от ЗМВР на отказ по зависещи от служителката причини.

В изпълнение на чл. 207, ал. 7 от ЗМВР за резултатите от дисциплинарното разследване е изготвена обобщена справка, съдържаща се в доклад рег. № 230р-20991/18.06.2020 г., с който М. е запозната срещу подпис, на същата дата. На 18.06.2020 г. в 09:40 ч. ѝ е била връчена и покана рег. № 230р-20994/18.06.2020 г. за запознаване с обобщена справка и даване на допълнителни обяснения или възражения, в срок от 24 часа, но жалбоподателката не се е възползвала от това си право.

По изложените съображения съдът намира, че в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения – наказанието е наложено в сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР, при спазване на чл.206, ал.1 ЗМВР и при предоставена възможност на служителката да се запознае с обобщената справка, да участва в производството, вкл. като се запознае с материали по него, да представя доказателства, да прави искания, бележки и възражения, както и да дава или да откаже да дава обяснения.

Съдът намира също, че извършеното нарушение на служебната дисциплина е категорично установено и доказано в проведеното дисциплинарно производство. Според чл. 200, ал. 1, т.11 от ЗМВР дисциплинарно наказание "порицание" се налага за неизпълнение на служебни задължения или на заповеди. В настоящия случай задачите са били възложени на М. с разпореждания на прекия ѝ ръководител, обективирани в поставените върху преписките резолюции. В заповедта е посочено извършеното нарушение – чл. 18, ал. 1, т. 5 и 6 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, но това представлява и неизпълнение на разпорежданията на прекия ръководител, тъй като именно той поставя съответните задачи и срокове. В заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и в приложената към нея административна преписка са посочени конкретни норми, които са нарушени, поради което М. е бил уведомена в какво се е състояло нейното противоправно поведение и по този начин е успяла да упражни

ефективно своето право на защита. По тези съображения несъстоятелно е възражението на жалбоподателката за неправилна квалификация на визираното в заповедта нарушение – по чл.194 ал.2 т.1, тъй като вмененото ѝ дисциплинарно нарушение се свързва с неизпълнение на разпореждане на пряк ръководител, следователно е налице правилна правна квалификация по чл.194 ал.2 т.1, предл. пето от ЗМВР.

Не се споделят доводите на жалбоподателката, че при определяне на наказанието не е взето предвид времето, през което същата е била в болнични и в отпуск. По делото е представена справка за въведени болнични листи и вида обезщетение за временна неработоспособност за периода от 01.09.2019 г. до 27.04.2020 г, видно от която М. е била в отпуск поради болест от 05.02.2020 г. до 09.02.2020 г. и от 05.03.2020 г. до 10.04.2020 г. Също така за посочения период, същата е ползвала 10 дни платен годишен отпуск за времето от 02.09.2019 г. до 16.09.2019 г., 1 ден на 11.10.2019 г. и 3 дни за времето от 31.01.2020 г. до 04.02.2020 г., видно от справка рег. № 513р-36842/12.05.2020 г., предвид което настоящият съдебен състав приема, че М. не е била във фактическа невъзможност да приключи работата си по възложените ѝ преписки. Отделно от това, предвид че М. е била в отпуск по болест за периода от 11.05.2020 г. до 30.05.2020 г., е било изпратено и писмо до МИ-МВР относно това дали съгласно посочената в болничен лист № Е20206009250 диагноза, същата може да вземе участие във водената дисциплинарна проверка. Във връзка с така изпратеното писмо е получено Становище № 65/1, видно от което е, че единственият начин да не може да вземе участие същата е съгласно чл. 18, ал. 2 от НМЕ, да предостави медицинско удостоверение издадено от ЛКК при Ц., каквото обаче не е било предоставено.

С оглед констатираните нарушения, дисциплинарнонаказващият орган е определил вида и размера на дисциплинарното наказание като е съобразил тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Съдът намира, че е спазен принципът за съразмерност и е постановен административен акт в съответствие с целта на закона.

По изложените съображения, процесната заповед се явява законосъобразен административен акт, издаден при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимите в случая материалноправни разпоредби. Липсват основания за отмяната ѝ, сочени от жалбоподателката. Ето защо, жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора, неоснователна се явява и претенцията на

жалбоподателката за присъждане на разноси в настоящия съдебен процес. Основателно е и следва да се уважи искането на ответника за присъждане на разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лева, определени от съда по реда на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, към които препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. чл. 144 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 50 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. М. М., ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Заповед № 230з-534/02.07.2020 г. на началника на 06 РУ-СДВР.

ОСЪЖДА И. М. М., ЕГН [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно оспорване.

СЪДИЯ: